

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 3. února 2023
č. j. MSP-988/2021-ODKA-SPZ/4
Počet listů: 2
Počet příloh: 1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. M. B. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: tr. spis Okresního soudu ve Znojmě sp. zn. 1 T 45/2020

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obv. M. B.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2020, sp. zn. 3 To 279/2020.

Řízení předcházející napadenému rozhodnutí

1. Rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 9. 7. 2020, sp. zn. 1 T 45/2020, byl obv. M. B. (dále též jen „obviněný“) uznán vinným v bodě I./1 zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a v bodech I./2. a I./3. přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody na čtyři roky se zařazením ve věznici s ostrahou. Současně okresní soud rozhodl i o uplatněných nárocích poškozených na náhradu škody. Konečně výrokem pod bodem II. okresní soud podle § 226 písm. c) trestního řádu zprostil obviněného obžaloby pro jednání, v němž byl obžalobou spatřován přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku.
2. Proti odsuzující části rozsudku podal obviněný v zákonné lhůtě odvolání, které písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce.

Napadené rozhodnutí

3. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2020, sp. zn. 3 To 279/2020 (dále též jen „napadený rozsudek“) byl obviněný ve výroku pod bodem I. uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d), odst. 2 trestního zákoníku (jednání popsaná pod body 1. až 7.) a přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku (jednání popsané pod bodem 2.) **a ve výroku pod bodem II. byl obviněný uznán vinným ze zločinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku.** Za přečiny uvedené pod bodem I. napadeného rozsudku a za sbíhající se přečiny zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu ve Znojmě ze dne 27. 11. 2019, sp. zn. 1 T 91/2019, doručeného obviněnému dne 22. 2. 2020, byl obviněnému, za současného zrušení výroku o trestu z citovaného trestního příkazu, podle § 43 odst. 2, § 45 odst. 1 a § 205 odst. 2 trestního zákoníku uložen společný souhrnný trest odnětí svobody na 26 měsíců se zařazením ve věznici s ostrahou. Za zločin specifikovaný pod bodem II. napadeného rozsudku byl obviněnému podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku uložen **trest odnětí svobody na 32 měsíců se zařazením ve věznici s ostrahou.** Konečně bylo napadeným rozsudkem rozhodnuto o uplatněných nárocích na náhradu škody.
4. Zmíněný zločin krádeže kvalifikovaný podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku je ve skutkové větě popsán tak, že (zkráceně):

*„dne 27. 4. 2020 kolem 00:10 h, v obci Valtrovice v okrese Znojmo, obviněný rozbil dvojitou skleněnou výplň okna o rozměru 90 cm x 40 cm a síle skla 2 mm, na kanceláři budovy poškozené společnosti XY, a tímto oknem **vnikl do budovy, kde odcizil kancelářský kufr šedé barvy v hodnotě 100 Kč, ve kterém se nacházely desky (tzv. vizitkáře), barvy černé, v hodnotě 100 Kč, kdy poškozením způsobil škodu ve výši 2 868 Kč a odcizením věci škodu ve výši 200 Kč, přičemž odcizený kufr s písemnostmi byl následně nalezen a vrácen poškozené, přičemž tohoto jednání se dopustil, ačkoli byl rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 3. 6. 2014, sp. zn. 1 T 9/2014, jenž nabyl právní moci dne 3. 6. 2014, odsouzen mj. za přečiny krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody na čtrnáct měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu na dva roky a usnesením Okresního soudu ve Znojmě ze dne 4. 2. 2016, sp. zn. 1 T 9/2014, bylo rozhodnuto, že tento trest vykoná ve věznici s ostrahou, kdy tento trest dne 5. 4. 2018 vykonal; a tento čin spáchal za nouzového stavu, jenž byl vyhlášen usnesením vlády ČR č. 194 ze dne 12. 3. 2020 (č. 69/2020 Sb.), a to v době od 14:00 h dne 12. 3. 2020 na dobu třiceti dnů, v souladu s čl. 5 a 6 úst. zák. č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, pro území ČR, z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaného jako SARS CoV-2) na území ČR, a následně na základě souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR prodloužen jejím usnesením č. 1012 ze dne 7. 4. 2020, do 30. 4. 2020, v souladu s čl. 5 a 6 úst. zák. č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti ČR, pro území ČR, z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaného jako SARS CoV-2) na území ČR.“***

Právní posouzení

5. Mám za to, že napadeným rozsudkem byl porušen zákon v ust. § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku.

Relevantní právní úprava

Podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku: „Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a čin spáchá vloupáním, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.“

6. V § 205 odst. 2 trestního zákoníku se uvádí: „Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.“
7. Ustanovení § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku určuje: „Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek.“

Posouzení předmětné věci

8. Podle rozsudku velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 16. 3. 2021, sp. zn. 15 Tdo 110/2021, zveřejněném pod č. 19/2021 Sb. rozh. tr., platí, že „*k tomu, aby mohly být ty případy krádeží, které jsou jinak pouhými přečiny (§ 205 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku), posouzeny jako zločiny v důsledku naplnění některého ze zákonných znaků podle § 205 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a postiženy podstatně přísnějším trestem odnětí svobody (se sazbou na dvě léta až osm let), musí zde být určitá věcná souvislost spáchané krádeže s danou událostí vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek.*“ O takový vztah se ve smyslu tohoto rozhodnutí jedná zejména tehdy, usnadnila-li zmíněná událost pachateli spáchání trestného činu či se jinak významněji projevila v jeho prospěch, anebo pokud se spáchaný čin týkal konkrétních předmětů, které mají zvláštní důležitost pro řešení dané události. Ke stejnému závěru dospěl i Ústavní soud v nálezu ze dne 20. 7. 2021, sp. zn. IV.ÚS 767/21, kde se ztotožnil se shora uvedeným rozhodnutím velkého senátu a navíc poukázal na to, že předmětné porušení zákona má i ústavněprávní rozměr.
9. V napadené věci se trestné činnosti obviněný sice dopustil dne 27. 4. 2020 za jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí ve smyslu ust. § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, konkrétně v době výskytu koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 způsobujícího onemocnění COVID-19 v pandemickém rozsahu, nicméně věcná souvislost spáchané krádeže s danou událostí vážně ohrožující život nebo zdraví lidí evidentně absentuje. S ohledem na způsob a okolnosti spáchání trestné činnosti – vloupání do kancelářské budovy a následné odcizení kancelářského kufru – nelze dospět k závěru, že by obviněný pandemické situace jakkoli využil či zneužil ke spáchání trestného činu nebo že by mu tehdy existující omezení či opatření spáchání trestného činu nějakým způsobem umožnila nebo usnadnila; stejně tak trestná činnost nesměřovala proti předmětům, které by z důvodu pandemické situace zasluhovaly zvýšenou ochranu. Z vpředu uvedených okolností vyplývá, že v napadené věci došlo k nesprávnému právnímu posouzení skutku, neboť naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty podle § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku bylo dovozeno pouze z časové souvislosti tohoto činu s událostí vážně ohrožující život nebo zdraví lidí. Jednání obviněného mělo být kvalifikováno pouze jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku. Z tohoto důvodu se jeví uložený nepodmíněný trest odnětí svobody na 32 měsíců jako trest zjevně excesivní.
10. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

11. S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Nejvyšší soud:
 - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2020, sp. zn. 3 To 279/2020, byl ve výroku o vině pod bodem 8. porušen zákon v neprospěch obv. B. v ust. § 205 odst. 4 písm. b) trestního řádu;

- 2) s odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 8. a ve výroku o trestu pod bodem II., jakož i další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, zrušil a
- 3) a souladu s ust. § 270 odst. 1 trestního řádu Krajskému soudu v Brně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, případně postupoval podle § 271 odst. 1 trestního řádu.